

עפ"ג 41869/07/14 - מדינת ישראל נגד אבנר אדזיאשבילי, לעצמו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 41869-07-14 מדינת ישראל נ' אדזיאשבילי
תיק חיצוני: 107878/12
בפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, סגן נשיאה
כב' השופטת מרים סוקולוב

המערערת	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד גלית אפרתי
המשיב	אבנר אדזיאשבילי לעצמו

פ ס ק - ד ין

המשיב הורשע בבית משפט קמא על סמך הודאתו בעבירות שיוחסו לו בשני אישומים המצויים בכתב האישום שבפנינו. האישום הראשון עניינו עיסוק כיצרן ללא רישיון מאת המנהל והאישום השני עניינו ייצור מזון בתנאים תברואתיים בלתי נאותים.

בקליפת אגוז מדובר בכך שהמשיב עסק בייצור מאפים ללא רישיון. בביקורות שנעשו במקום העסק, נמצא כי יש ליקויים תברואתיים מרובים כמפורט בכתב האישום. נציין כי כתב האישום מונה לא פחות מ-8 פריטים המבטאים את תנאי הניקיון הלקויים שהיו בבית העסק של המשיב שבפנינו.

בין היתר מצוין כי "המאפיה פתוחה ואינה מוגנת מפני חדירת חרקים ומכרסמים. בחדר הייצור נצפו שני מכרסמים". בנוסף מדובר על משטחי עבודה מלוכלכים, תבניות אפיה מלוכלכות וכיוצא בכך.

בית משפט קמא, כב' השופט ש. בקר, מצא לנכון להקל עם המשיב ולשים את הדגש על כך שהוא נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי ולא נראה כי נשקפת "ממנו סכנה תברואתית עוד לציבור נוכח סגירת עסקו וכינוס הנכסים שלאור לא נראה שיהא מי שיפקיד בידיו עוד בצק...". משום כך הסתפק בית המשפט בחיוב המשיב בחתימה על התחייבות בגובה ₪ 7,500 שלא לעבור את העבירות בהן הורשע במשך 24 חודשים מיום מתן גזר הדין.

על הענישה מערערת המדינה בפנינו. המדינה טוענת כי מדובר בסדרת עבירות משמעותיות שצופנות בתוכן נזק לציבור. הציבור שמדובר בו הוא ציבור הקונים הקונה מאפים ולא יודע מאומה על תנאי הייצור של המאפים שאותם רכש ועל תנאי התברואה הלקויים והירודים שבו יוצרו אותם מאפים.

לטענת המדינה גם נסיבות חיים קשות ומצב כלכלי קשה אינם מספיקים הסתפקות בחתימה על התחייבות. בית המשפט נמנע מקביעת מתחם ענישה ובדיעבד שגה באיזון שערך בין השיקולים השונים שהיו ככל הנראה מכתבים את גזר הדין לו היה מתייחס לנדרש ממנו עפ"י תיקון 113.

עוד מפנה המדינה לכך שמדובר בתקופה משמעותית. המדינה עתרה בבית משפט קמא להטיל 5,000 ש"ח קנס על כל שנה שמדובר בה שבמהלכה פעל המשיב כמתואר בכתב האישום.

המשיב עצמו שהופיע בפנינו טען כי הוא איננו יצרן, הוא עוסק רק בחלק קטן מן הייצור שעל כן אין מקום להתייחס אליו כאילו הוא יצרן "גדול" שעליו מוטל הנטל לשמור על אופן הייצור.

עוד מפנה אותנו המשיב למה שטען בבית משפט קמא, דהיינו כי מצבו הכלכלי קשה ביותר, הוא הוכרז כפושט רגל, גם מצבו הבריאותי קשה, המשיב הציג בפנינו מסמכים על כך שעבר צנתור וצפויים לו טיפולים נוספים. עסקו קרס והוא לא ישוב לעסוק בייצור וגם משום כך צדק בית משפט קמא כאשר הסתפק בחתימה על התחייבות.

את דעתנו בנושא זה הבענו בערעור מקביל שהוגש ע"י המדינה ו הכוונה לעפ"ג 41928/07/14 שם אמרנו כי לא נוכל להשלים עם נורמה לפיה בעבירות מסוג זה הענישה תתמצא בחתימה על התחייבות בלבד. דברים שאמרנו שם יפים גם לתיק הנוכחי.

לאורך כשנה וחצי ניהל המשיב בית עסק שכונה מאפיית מלך הבייגלה ועסק בייצור דברי מאפה. איננו מקבלים את טענתו של המשיב כי אין להתייחס אליו כאל בית ייצור בשל חלקו השולי במוצר המוגמר, המשיב קיבל לידי חומר גלם מסוים והעביר אותו לכלל המוצר המוגמר ודי בכך כדי שיחשב כיצרן כך עפ"י הוראת החוק וכך עפ"י השכל הישר.

לא בכדי פרטנו חלק מתנאי הייצור שבהם הודה המשיב בבית משפט קמא. מדובר בתנאים גרועים ביותר לרבות מתן אפשרות למכרסמים להגיע למוצרים שמדובר בהם. כמעט כל אמצעי הייצור המוזכרים בכתב האישום היו מלוכלכים, כך שולחנות העבודה כך תבניות האפיה וכך גם הפריטים הנוספים ואנו מפנים בנושא זה לאמור בכתב האישום.

בנסיבות אלה, נראה לנו כי שגה בית משפט קמא כאשר העדיף עניינו של המשיב שבפנינו על פני הציבור והסתפק כאמור בחתימה על התחייבות. אנו מקבלים כי המשיב סגר את עסקו, אנו מקבלים עוד כי מצבו הכלכלי קשה ביותר, אנו מקבלים עוד כי גם מצבו הבריאותי אינו משופר, המשיב עבר צנתור וכנראה צפויים לו טיפולים נוספים.

עדיין לא ניתן להסתפק בחתימה על התחייבות, תוך שאנו נותנים משקל לאמור לעיל, אנו מטילים על המשיב קנס בסך 2,500 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים, הראשון בהם ב-1.5.15 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו. אי תשלום של תשלום אחד במועדו יעמיד את היתרה לפרעון מיידי. החתימה על התחייבות תשאר בעינה.

המזכירות תשלח את פסק הדין למשיב בדואר.

ניתן והודע היום, ו' באדר תשע"ה (25 בפברואר 2015), במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב,
שופטת

ג'ורג' קרא,
שופט
סגן נשיאה

דבורה ברלינר,
נשיאה
אב"ד